

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. - F., S.S.** so sídlom v H., zastúpenej JUDr. J. B., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Ing. Š. T.**, bývajúcemu v L., podnikateľovi podnikajúcemu pod obchodným menom Ing. Š. T., s miestom podnikania v P., **o vydanie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 10 C 36/2009, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. januára 2010 sp.zn. 10 Co 458/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 10 C 36/2009-70 z 23. septembra 2009 v spojení s opravnými uzneseniami č.k. 10 C 36/2009-105 z 20. októbra 2009, č.k. 10C 36/2009-115 z 21. októbra 2009 a č.k. 10C 36/2009-119 z 21. októbra 2009 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť umožniť žalobkyni užívanie nebytového priestoru nachádzajúceho sa v P., na prvom poschodí budovy penziónu S., zapísanej v katastri nehnuteľností vedenom S. na LV č. X. ako stavba súp. č. X. o celkovej výmere m² v takom rozsahu a takým spôsobom ako bola žalobkyňa oprávnená tento užívať doteraz na základe Zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 20.2.2008, ako aj užívanie strojov a zariadení tohto nebytového priestoru, ktoré sú podrobne opísané v nájomnej zmluve a dodatku č. 1 k predmetnej zmluve, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia a tiež uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov, ktoré by žalobkyni bránili tento priestor riadne užívať, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o žalobe o určenie neplatnosti výpovede z nájomnej zmluvy o prenájme nebytových priestorov č. 02/2008 zo dňa 20.2.2008. Ďalej súd prvého stupňa žalobkyni uložil, aby v lehote 30 kalendárnych dní od

doručenia uznesenia podala na súd žalobu o určenie neplatnosti výpovede z nájomnej zmluvy o prenájme nebytových priestorov č. 02/2008 zo dňa 20.2.2008. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 a 7, § 76 ods. 1 písm. f/ a § 76 ods. 4 O.s.p., ako aj ustanovenia § 136 ods. 1 a 2, § 137 ods. 1 a 2, § 139 ods. 1, 2, 3 a § 140 Občianskeho zákonníka, keď sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu, pričom vychádzal zo skutočnosti, že účastníci konania uzatvorili nájomnú zmluvu o prenájme nebytových priestorov č. 02/2008 zo dňa 20.2.2008 a dodatky č. 1, 2, 3 a 4 k tejto zmluve. Poukázal na to, že zmluvou sa obe zmluvné strany zaviazali na plnenie si povinností, medzi iným zo strany žalobkyne išlo o platenie nájmu riadne a včas a zo strany žalovaného išlo o poistenie predmetu nájmu, pričom nájomca si platil a platí nájomné vo výške podľa obsahu nájomnej zmluvy a dodatkov prihliadajúc na skutočnosť, že doposiaľ nebol odstránený stav na prístrojoch, z ktorého dôvodu bolo i nájomné znížené. Súd prihliadol aj na to, že žalobkyňa si za dobu nájmu získala stálu klientelu, a to i vďaka reklamnej činnosti, s čím mala výdavky a v súčasnosti má záväzky voči klientom z titulu vydania im permanentiek.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením sp.zn. 10 Co 458/2009 z 13. januára 2010 na odvolanie žalovaného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Uviedol, že predbežné opatrenie musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom súdneho konania o žalobe; už z návrhu na vydanie predbežného opatrenia podávaného pred začatím konania vo veci samej musí byť zrejmé, čoho sa mieni žalobca v budúcom konaní domáhať, teda akú žalobu mieni podať. Z návrhu na predbežné opatrenie vyplynulo, že predbežné opatrenie má mať vzťah k predmetu budúceho konania, ktorým má byť konanie o určenie neplatnosti výpovede z nájmu. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nie je daný naliehavý právny záujem žalobkyne v zmysle ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. na určenie neplatnosti výpovede z nájomnej zmluvy, nakoľko požadované určenie má len povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá ho žiadala zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobkyňa v dovolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Prípustnosť dovolania vyvodzovala s poukazom na ustanovenie § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keďže napadla zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu a takisto odňatím možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že

súd konal bez vytýčenia pojednávania a rozhodoval iba na základe písomných podaní účastníkov konania.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované vo vyššie citovanom ustanovení ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania žalobkyne je preto v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Žalobkyňa v dovolaní tvrdila, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd konal bez vytýčenia pojednávania a rozhodoval iba na základe písomných podaní účastníkov konania.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodol postupom bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008 ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo o prípad, kedy súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem, môže odvolací súd o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Keďže odvolanie žalovaného v danej veci bolo podané dňa 23.12.2009 a nešlo ani o žiaden z uvedených prípadov vrátane dôležitého verejného záujmu, ktorý je dôvodom nariadenia pojednávania len vtedy, ak by otázky, ktoré sú predmetom konania, mohli mať širší spoločenský dopad a ak by ochrana práv

a právom chránených záujmov účastníkov konania mohla byť významná i pre iné subjekty, možno uzavrieť, že odvolací súd bol v tejto veci oprávnený rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne nepochybil a svojím postupom žalobkyni neodňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ ide o námietky uvedené v dovolaní žalobkyne spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci, tieto by bolo možné preskúmať len v tom prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Nakoľko dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ak by aj bol daný, sám osebe nezakladá prípustnosť dovolania, dovolací súd sa týmito námietkami nezaoberal.

Pretože prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. júla 2010

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Patrícia Špacírová